

ល្ងាច

ថ្ងៃត្រង់ វាលស្រែក្តៅខ្លាំង ...

ដូចជាភ្លើងភ្នំកំប្លោងយ៉ាងធំ

ព្រះអាទិត្យចិត្តយោរយៅដុតកម្លោចស្មៅនិងជញ្ជាំង

ចំហាយខ្យល់បក់ភិប្បលើទឹកល្អក់ក្នុងត្រពាំង

ដែលមានកុកសម្តមមួយចាំចាប់កំពិសដោយសំដី។

សត្វនានាស្ងាត់មាត់ជ្រងំ ...

ចង្រិតដែលជាពិរម្យ

របស់ស្រុកស្រែនោះសោតក៏ជ្រកពួនដោយភាន់ភាំង

អ្នកគង្វាលគោដេក ដៃគង់ថ្ងាស ស្រមុកគ្រាំងៗ

ក្រោមដើមអំពិលដ៏មានម្លប់ត្រជាក់ត្រជំ។

នៅវេលាដែលក្តៅហាប់ទូទៅសព្វវាលព្រៃព្រឹក្ស ...

មានលលកមួយហើរមកទំលើមែកឈើដែលតិតស្លឹក

ហើយបក្សីនោះតាំងស្រែកច្រៀងគ្រលួច ពិរោះតិតបី

ក្នុងតុណ្ហិភាពសំលេងនោះសែនរាបសាថ្លាដូចចរណែ

មកញ្ជុំអ្នកដែលសន្លឹងខ្លួនផ្ទាល់ដីឱ្យស្រមៃ

ឃើញវិមានឋានសួគ៌និងកញ្ញាល្អប្រិមប្រិយ ...។

នូ ហាច

